

¬v[¬&ÅI7!ö¬w´W²&ÅI7!
ö¬yÁV7!ö¬v²K¬"
w[¬Q«B²K«9ö¬y¬"ö«—

İHTAR-I DAİMİ

Risale-i Nurun dersleri, Kur'anın talim ve irşad tarzına uyarak yaşanan hayata bakar ve Kur'anî istikameti verir. Bu itibarla derslerde hayata bakan cihetler nazara verilmelidir ve delilden medlûle ve manadan maksada ve kıssadan hisseye bakılmalı ve baktırılmalıdır. Evet, Kur'an kâinata ve ef'al-i beşeriyeye bakar ve baktırır. Fikre tefekkür, hayata istikamet verir.

Hız. Üstadın Anglikan papazının sorduğu: **Kur'an** "Fikir ve hayata ne vermiş?" sualine verdiği cevabında:

"Fikre tevhid, hayata istikamet. Buna dair şahidim:

½G«&«!öyÁV7!ö«x;ö²u5
öö«□²h¬8!ö@«W«6ö²v¬T«B²,@«4

” (S:746) şeklindeki beyanı, bu hakikatı da ifade eder.

Yani, yukarıda geçen **Tevhid** tabiri: Bütün kâinata esbab-müsebbebat dairesindeki bütün tesirlerin yalnız Allahdan olduğunu gösterdiğini anlatır. Yani Kur'an bütün varlık dünyasını tevhide delil gösterir. **İstikamet** tabiri de; ahirzaman fitnesinin bid'atlı dalaletlerine karşı, Allahın emirlerine uygun **yaşayışı** talim eder. Yani manalar mücerred değil, müşahhasla ve fiiliyatla içiçedir. Ehl-i Kur'an, bilhassa Nurcular bu tarzı takib etmelidirler.

Bizler için de ibret dersi olan Osmanlının son devresinde medreselerin durumları

hakkında Hz. Üstad diyor ki:

“**Ulûm-u medarisin tedennisine** ve mecra-yı tabîiden çevrilmesine bir sebab-i mühim budur: Ulûm-u âliye (y«[¬7³~) maksud-u bizzât sırasına geçtiğinden, **ulûm-u âliye** (y«[¬7@«2) **mühmel kaldığı** gibi, libas-ı mana hükmünde olan ibare-i Arabiyenin halli ezhanı zabtederek, asıl maksud olan ilim ise, tebaâ kalmakla beraber ibareleri bir derece mebzul olan ve silsile-i tahsile resmen geçen kitablar; evkat, efkârı kendine hasredip **harice çıkmasına** meydan vermemeleridir.” Mu:54

Yani ibarelerdeki manaların anlattığı **haricdeki** fiiliyat ve hadisata intikal edilmediğinden fikren gelişmeler olmadı ve fikir adamı yetişmedi.

Keza “...**mevl-ül ağalık** ve **mevl-ül âmiriyet** ve **mevl-üt tefevvuk** ile **mütehakkim** geçinmek istediğinden, ilmin şanında olan teşvik ve irşad ve nasihat ve lütfu terkedip kendi istibdad ve tefevvukuna **vesile-i cebr ve ta'nif eder. İlme hizmete bedel, ilmi istihdam eder. Buna binaen vezaif, ehil olmayanın ellerine geçti. Bahusus medaris, bunun ile indirasa yüz tuttu.**” Mu:53

Zamanımızda daha çok yaygınlaşan bu enaniyet hastalığı, dinî hizmete büyük zarar veriyor.

Kur'an (61:2) ayetinde:

-xV«Q²S«# □, _«8 «-x7x-
T«# «v¬7 ~xX«8~«š
«W<¬gÅ7~ _«ZÇ<İ'_< buyruluyor.

Yani: Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyi niçin söylüyorsunuz?” şeklindeki ikaz, yalnız nazariyatı değil, fiiliyatı dahi ister.

Şahsiyet kazanamayan basit insanlarda tekebbür hali bulunduğu lhakkında bir sual:

“S- Neden tekebbür küçüklük alâmetidir?

C- Zira her bir insan için, içinde görünecek ve onunla nâsı temaşa edecek bir mertebeye haysiyet ve şöhret vardır. İşte o mertebeye eğer kamet-i istidadından daha yüksek ise; o, o

seviyede **görünmek için tekebbür ile ona uzanıp tetavül ve tekebbür edecektir.** Şayet kıymet ve istihkakı daha bülend ise, tevazu ile tekavvüs edip ona eğilecektir.” (Mü:24) **Yani bazı faziletsiz insanlarda, feraset ehlince hissedilen garib enaniyet ve tasannükarane tavır ve hareketler bulunur.**

Bütün bu nahoş durumlar, insan hissiyatının garib halleridir.

Diğer ehemmiyetli bir cihet de şudur ki: Risale-i Nurun mühim bir vazifesi, asrın yani ahirzaman fitnesinin bid’alarını izale ve şairi ihya etmek olduğundan, bu fitnenin çirkinliğini anlatan Külliyyattaki bahislerin mevcut hayattaki bid’alara bakan ikazlarına dikkat çekip nazara vermektir. Evet, kitab okumak netice değil vesiledir. Netice, kitabda anlatılan manaya fiiliyatta sahib çıkmak ve fitne-i ahirzamana vicdanen ve kalben karşı olup İslamiyete samimi tarafgir bir **dava adamı** olmaktır.

Büyük dava adamı Zübeyir Gündüzalp Ağabey bu hususu şöyle ifade eder:

“Ey, bin seneden beri İslâmiyetin bayraktarlığını yapan bir milletin torunları olan **cengâver ruhlu** kardeşlerim! Bu zamanın ve gelecek asırların Müslümanları ve bizler, Kur'an-ı Azîmüşşan'ın tefsiri olan öyle bir rehberine muhtacız ki; tahkikî iman dersleriyle, iman mertebelerinde terakki ve teâli ettirsin. Hem korkak değil, bilakis Risale-i Nur talebeleri gibi cesur ve **kahraman** ve fa'al ve amel-i sâlih sahibi, mütedeyyin, müttaki ve bununla beraber, şahsî rahatlık ve menfaatlarını iman ve İslâmiyet'in kurtuluşu uğrunda feda eden, **fedai** ve **mücahid Müslümanlar yetiştirsin**, neme lâzımcılıktan kurtarsın. Hem taarruz ve işkenceler ve ölüm ihtimalleri karşısında, tahkikî iman kuvvetinden gelen bir cesaretle, **Kur'an ve İslâmiyet cephesinden asla çekilmeyen**, "Ölürsem şehidim, kalırsam Kur'anın hizmetkârıyım" diyen ve **yılgınlık haline düşmeyen** sadık ve ihlaslı, yalnız Allah rızası için hizmet eden, Nur talebeleri gibi İslâmiyet hâdimleri yetiştirsin, böyle muazzez Müslümanlar meydana getirsin.” **Sözler:766**

Kastamonu Lahikasının 186. sahifesinde şu ehemmiyetli ikaz var:

“ Madem İslâmiyet noktasında bu asır, gayet ehemmiyetli ve **dehşetlidir.** **Kur'an** ve **Hadîs** ihbar-ı gaybî ile, **ehl-i imanı onun fitnesinden sakınmak için şiddetle haber vermiş.**”

“Sonra bu zamanın fitnesi **en büyük bir fitne** olduğundan, hem **müteaddid hadîsler**, hem çok **işarat-ı Kur'aniye aynı tarihiyle haber veriyorlar.**” **Ş:332**

O halde bu son dehşetli fitneye karşı (Şualar:322.) sahifesinde bildirilen “**kahramanlar kafiyesi**” olmak elzem olduğu çok müteyakkız olmak da zaruridir.

Evet, zaman dava adamı olmak zamanıdır. İki mütevad cereyan mübarezesi var. Bu ehemmiyetli durumu, yani beynelmilel gizli din düşmanlarını bilmeyen veya alakasız kalanlar, günün müfsid yaşayışına alışır ve şuarsuz olarak felâkete düşer.

Hz. Üstad mahkemede zendeka cereyanına karşı şöyle haykırıyor:

“Bu vatanın eski kahramanları kemal-i sevinçle şehadet mertebesini kazanmak için ruhlarını feda eden **milyonlar İslâm fedailerinin ahfadları**, oğulları ve kızları, o fedailik damarından irsiyet almışlar ki, bu hârika alâkayı gösterip Denizli Mahkemesinde bu âciz bîçare kardeşlerine bu gelen cümleyi onlar hesabına söylediler:

"Milyonlar kahraman başlar feda oldukları bir hakikata başımız dahi feda olsun" diye onlar namına söylemiş, mahkemeyi hayret ve takdirle susturmuş. Demek Nurcularda hakikî, hâlis, sırf rıza-yı İlahî için ve müsbet ve uhrevî fedailer var ki; **mason** ve **komünist** ve **ifsad** ve **zendeka** ve **ilhad** ve **Taşnak** gibi dehşetli komiteler o Nurculara çare bulamayıp hükûmeti, adliyeyi aldatarak lastikli kanunlar ile onları kırmak ve **dağıtmak** istiyorlar. İnşâallah bir halt edemezler. Belki Nur'un ve **imanın fedailerini çoğaltmağa sebebiyet verecekler.**”
Şualar:521

İşte Risale-i Nurdan çok kısa olarak nakledilen bu hakikatlar ve beyanlar, cidden nazara alınmalı ve bilhassa Nur derslerinde bu ikazlara dikkat çekilmelidir.